

13 ئايەت

سۈرە مۇمتەھىنە

مەدەنىدە نازىل بولغان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوْكُمْ اَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا
بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ تُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِى
سَبِيْلِىْ وَاَبِيْغَاةٍ مَّرَضَاتِىْ تُسْرُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اَخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيْلِ ﴿١﴾ اِنْ يَتَّقُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَاءً وَيَبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتِهِمْ
بِالسُّوْءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَاَلَا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاَللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣﴾

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ئى مۆمىنلەر، مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار، ئۇلار سىلەرگە كەلگەن ھەقىقەتنى (يەنى ئىسلامنى، قۇرئاننى) ئىنكار قىلغان تۇرسا، ئۇلارغا دوستلۇق يەتكۈزىسىلەر، ئۇلار پەرۋەردىكارىڭلار اللە غا ئىمان ئېيتقىنىڭلار ئۈچۈن پەيغەمبەرنى ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقاردى، ئەگەر سىلەر مېنىڭ يولۇمدا جىھاد قىلىپ ۋە رازىلىقىمنى تىلەپ چىققان بولساڭلار (ئۇ چاغدا) مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار، سىلەر ئۇلارغا يوشۇرۇن دوستلۇق يەتكۈزىسىلەر، مەن سىلەر يوشۇرغان ۋە ئاشكارىلىغان نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىمەن، كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن (يەنى ئۇلارنى دوست تۇتۇپ، ئۇلارغا پەيغەمبەرنىڭ خەۋەرلىرىنى يەتكۈزىدىكەن)، ئۇ ھەقىقەتەن توغرا يولدىن ئازغان بولىدۇ⁽¹⁾. ئەگەر ئۇلار سىلەرنى يەڭسە سىلەرگە دۈشمەن بولىدۇ، سىلەرگە زىيانكەشلىك قىلىدۇ، سىلەرنى تىللايدۇ، سىلەرنىڭ مۇرتەد بولۇشۇڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ⁽²⁾. قىيامەت كۈنى سىلەرنىڭ تۇغقانلىرىڭلار ۋە ئەۋلادلىرىڭلار سىلەرگە ھېچ پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ، اللە ئاراڭلارنى ئايرىۋېتىدۇ (يەنى سىلەر جەننەتتە بولساڭلار، ئۇلار كۇففارلارنىڭ قاتىرىدا دوزاختا بولىدۇ)، اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر⁽³⁾.

سۈرە مۇمتەھىنەنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى توغرىسىدا

بۇ سۈرە كەرىمەنىڭ باش تەرىپىنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ھاتەب ئىبنى بەلتەئەنىڭ قىسسىسىگە باغلىنىشلىقتۇر، بۇ ۋەقە مۇنداق بولغان: ھاتەب دېگەن بۇ كىشى مۇھاجىرلاردىن بولۇپ، ئۇ بەدەر ئۇرۇشىغا قاتناشقانلاردىن ئىدى. مەككىدە ئۇنىڭ بالىلىرى ۋە مال - مۈلكى قالغان ئىدى. ئۇ ئەسلىدە قۇرەيشلەردىن بولماستىن، بەلكى ئوسماننىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولغان قەۋمىدىن ئىدى.

قۇرەيشلەر ئەھدىنى بۇزغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى پەتھى قىلىشقا بەل باغلاپ، مۇسۇلمانلارنى غازاتقا تەييارلىق قىلىشقا بۇيرۇدى ۋە: «ئى ئاللاھ! ئۇلارنى بىزدىن خەۋەرسىز قالدۇرغىن» دەپ دۇئا قىلدى. ھاتەب بۇنى بىلىۋېلىپ، بىر پارچە خەت يېزىپ خېتىنى قۇرەيشلىك بىر ئايالدىن مەككىگە ئەۋەتتى. ئۇ خېتىدە ئۇلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىگە غازات يۈرۈش قىلىشقا بەل باغلىغانلىقىنى مەلۇم قىلدى. ئۇ بۇ ئارقىلىق قۇرەيشلەرنىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىشنى كۈزلىگەن ئىدى. ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلغانلىقى ئۈچۈن بۇ خەت ھەققىدىكى ئىشنى ئۇنىڭغا بىلدۈردى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالنىڭ ئىزىدىن ئادەم ئەۋەتىپ خەتنى ئۇنىڭدىن ئېلىۋالدى. بۇ ئەھۋال بىرلىككە كەلگەن ھەدىستىمۇ بايان قىلىنغان.

ئىمام ئەھمەد ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن بىلەن رۇبەيرىنى ۋە مىقدادنى ئۇ ئايالنىڭ ئىزىدىن ئەۋەتتى ۋە «سەلەر يولغا چىقىڭلار. خاخ بەغىغا يېتىپ بارغىنىڭلاردا ئۇ جايدا زەئىنە ئىسىملىك بىر ئايالنى ئۇچرىتىسىلەر. ئۇنىڭدا بىر پارچە خەت بار، ئۇ خەتنى ئۇنىڭدىن ئېلىۋېلىڭلار» دېدى. بىز يولغا راۋان بولدۇق. ئاتلىرىمىز ناھايىتى تېز چاپتى. بىز مەزكۇر باغقا يېتىپ كېلىپ، ئۇ يەردە زەئىنە دېگەن ئايالنى ئۇچراتتۇق، بىز ئۇنىڭغا: خەتنى چىقىرىڭ، دېدۇق. ئۇ ئايال: مەندە خەت يۇق، دېدى. بىز: خەتنى چىقىرىڭ، بولمىسا كىيىملىرىڭنى چوقۇم سالدۇرۇپ تاشلايمىز، دېدۇق. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايال خەتنى چېچىنىڭ تۈگۈنچىسىدىن چىقىرىپ بەردى، بىز خەتنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يېتىپ كەلدۇق. خەۋەر تېپىشىمىزچە، بۇ خەت ھاتەب ئىبنى ئەبۇبەلتەئەنىڭ مەككىدىكى مۇشرىكلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەزى ئىشىلىرىنى خەۋەر قىلىپ يازغان خېتى ئىكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ھاتەب! بۇ نېمە ئىش؟» دېدى. ھاتەب: مېنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمىگىن. مەن پەقەت قۇرەيشلەرگە چېتىلىپ قالغان ئادەممەن، ئەسلىدە ئۇلارنىڭ ئەسلى - نەسلىدىن ئەمەسمەن. سەن بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقان مۇھاجىرلارنىڭ مەككىدە قالغان ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بار، ئۇلار بۇ مۇھاجىرلارنىڭ بالا - چاقىلىرىنى ھىمايە قىلىدۇ. مېنىڭ نەسەب جەھەتتە مۇنداق ئەۋزەللىكىم بولمىغانلىقى ئۈچۈن، مەن قۇرەيشلەر ئىچىدە مېنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمنى قوغدايدىغان كىشىلەرنىڭ بولۇشىنى خالاپ شۇ خەتنى يازدىم، مەن بۇنى كۇپۇرلىق قىلىش ياكى دىنىمدىن يېنىۋېلىش ۋە ياكى ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن كۇفرىغا رازى بولۇش يۈزىسىدىن قىلىمىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھاتەب ھەقىقەتەن سىلەرگە راست سۆزلىدى» دېدى. ئۆمەر: مېنى قويۇۋىتىڭلار. مەن بۇ مۇناپىقنىڭ گەدىنىنى چېپىپ تاشلاي، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شەك - شۇبھىسىزكى، ھاتەب بەدرى ئۇرۇشىغا قاتناشقان ئادەمدۇر، سەن نېمە بىلسەن، ئاللاھ تائالا بەدرى ئۇرۇشىغا قاتناشقانلاردىن خەۋەردار بولغان بولۇشى ۋە خالىغان ئەمەلنى قىلىڭلار، مەن سىلەرگە ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلىدىم دېگەن بولۇشى مۇمكىن» دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئەبۇداۋۇد، تىرمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلار رىۋايەت

قىلغان. ئىمام بۇخارى بۇ ھەدىسنىڭ ئاخىرىغا: شۇنىڭ بىلەن ئاللا تائالا ﴿ئى مۆمىنلەر! مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار﴾ دېگەن سۈرىنى نازىل قىلدى، دېگەن سۆزنى قوشۇپ رىۋايەت قىلدى.

كاپىرلارنى دوست تۇتماي دۈشمەن تۇتۇشقا بۇيرۇش توغرىسىدا

﴿ئى مۆمىنلەر، مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار، ئۇلار سىلەرگە كەلگەن ھەقىقەتنى (يەنى ئىسلامنى، قۇرئاننى) ئىنكار قىلغان تۇرسا، ئۇلارغا دوستلۇق يەتكۈزىسىلەر﴾ يەنى ئاللاغا، ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان مۇشرىكلارغا ۋە كۇفۇرلارغا دوستلۇق يەتكۈزىسىلەر. ئاللا بولسا ئۇلارنى دۈشمەن تۇتۇش ۋە ئۇلار بىلەن بولغان ئالاقىنى ئۈزۈپ تاشلاشنى بەلگىلىدى ۋە ئۇلارنى دوست تۇتۇشنى توسىتى. ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! يەھۇدىي ۋە ناسارالارنى دوست تۇتماڭلار. ئۇلار بىر-بىرىنى دوست تۇتىدۇ. سىلەردىن كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇمۇ ئەنە شۇلاردىن سانلىدۇ﴾⁽¹⁾ بۇ ئايەت مۇنداق مۆمىنلەرنى قاتتىق قورقۇتىدۇ ۋە ئاگاھلاندۇرىدۇ.

ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر سىلەردىن ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دىن دىنىڭلارنى مەسخىرە ۋە ئويۇنچۇق قىلغانلارنى دوست قىلىۋالماڭلار. ئەگەر (ھەقىقىي) مۆمىن بولساڭلار، ئاللا دىن قورقۇڭلار﴾⁽²⁾ ﴿ئى مۆمىنلەر! مۆمىنلەرنى (دوست تۇتۇشنى) قويۇپ، كاپىرلارنى دوست تۇتماڭلار، سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارغا (يەنى مۇناپىق ئىكەنلىكىڭلارغا) ئاللا نىڭ روشەن پاكىتى بولۇشنى خالامسىلەر؟﴾⁽³⁾ ﴿مۆمىنلەر مۆمىنلەرنى قويۇپ كاپىرلارنى دوست تۇتمىسۇن، كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن ئۇ ئاللا نىڭ دوستلۇقىغا ئېرىشەلمەيدۇ، ئۇلاردىن قورقۇپ دوستلۇق ئىزھار قىلىشىڭلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئاللا سىلەرنى ئۆزىنىڭ ئازابىدىن قورقۇتىدۇ﴾⁽⁴⁾.

ھاتەب قۇرەيشلەر ئارىسىدىكى مال - مۈلكىنى ۋە بالا - چاقىلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ، قۇرەيشلەرگە ياخشىچاق بولۇش ئۈچۈنلا بۇ خەتنى يازغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلدى.

﴿ئۇلار پەرۋەردىگار ئاللاغا ئىمان ئېيتقىنىڭلار ئۈچۈن پەيغەمبەرنى ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقاردى﴾ يەنى بۇ ئايەت ئىلگىرىكى ئايەت بىلەن قوشۇلۇپ قۇرەيشلەرنى دۈشمەن تۇتۇشقا، ئۇلارنى دوست تۇتماسلىققا تەشەببۇس قىلدى. چۈنكى، قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە ساھابىلارنىڭ ئاللاغا نى بار ۋە بىر دەپ بىلگەنلىكىنى ۋە يالغۇز ئاللاغا ئىخلاسل بىلەن ئىبادەت قىلغانلىقىنى يامان كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاغا ئىمان ئېيتقانلىقىنى گۇناھ ھېسابلاپ، ئۇلارنى ئارىلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىۋەتتى. ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار مۆمىنلەرنى پەقەت غالىب، مەدھىيىگە لايىق ئاللاغا ئىمان ئېيتقانلىقى ئۈچۈنلا يامان كۆردى. ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئاللاغا

(1) سۇرە مائىدە 51 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۇرە مائىدە 57 - ئايەت.

(3) سۇرە نىسا 144 - ئايەت.

(4) سۇرە ئال - ئىمران 28 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

خاستۇر. اللہ ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر»⁽¹⁾ ﴿ئۇلار﴾ پەقەت پەرۋەردىگار بىز اللہ دېگەنلىكلىرى ئۈچۈنلا ئۆز يۇرتلىرىدىن ناھەق ھەيدەپ چىقىرىلدى»⁽²⁾.

﴿ئەگەر سىلەر مېنىڭ يولۇمدا جىھاد قىلىپ ۋە رازىلىقىمنى تىلەپ چىققان بولساڭلار (ئۇ چاغدا مېنىڭ دۈشمىنىمنى ۋە سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى دوست تۇتماڭلار)﴾ چۈنكى، ئۇلار سىلەرگە دۈشمەنلىك، دىنىڭلارغا ئۆچمەنلىك قىلىپ سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن چىقىرىۋەتتى ۋە مال - مۈلكۇڭلاردىن ئايرىۋەتتى.

﴿سىلەر ئۇلارغا يوشۇرۇن دوستلۇق يەتكۈزىسىلەر، مەن سىلەر يوشۇرغان ۋە ئاشكارىلىغان نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىمەن﴾ يەنى سىلەر شۇنداق قىلىسىلەر، مەن پۈتۈن يوشۇرۇن سىرلارنى ۋە ئاشكارا ئىشلارنى بىلىپ تۇرىمەن.

﴿كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن (يەنى ئۇلارنى دوست تۇتۇپ، ئۇلارغا پەيغەمبەرنىڭ خەۋەرلىرىنى يەتكۈزۈدىكەن)، ئۇ ھەقىقەتەن توغرا يولدىن ئازغان بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار سىلەرنى يەڭسە سىلەرگە دۈشمەن بولىدۇ، سىلەرگە زىيانكەشلىك قىلىدۇ، سىلەرنى تىللايدۇ﴾ يەنى ئەگەر ئۇلار سىلەرنى يېڭىشقا قادىر بولالسا، سىلەرگە زىيانكەشلىك قىلىشتىن ۋە تىللاش ئارقىلىق ئەزىيەت يەتكۈزۈشتىن قورقۇپ قالمايدۇ.

﴿سىلەرنىڭ مۇرتەد بولۇشۇڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ﴾ يەنى ئۇلار سىلەرنىڭ بىرەر ياخشىلىققا ئېرىشەلمەسلىكىڭلارنى ناھايىتى خالايدۇ. ئۇلار سىلەرگە يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا دۈشمەنلىك قىلىدۇ. مۇشۇنداق ئادەملەرنى سىلەر قانداقمۇ دوست تۇتۇسىلەر؟ بۇ ئايەتمۇ ھەم قۇرەيشلەرنى دۈشمەن تۇتۇشقا تەشەببۇس قىلىدۇ.

﴿قىيامەت كۈنى سىلەرنىڭ تۇغقانلىرىڭلار ۋە ئەۋلادلىرىڭلار سىلەرگە ھېچ پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ، اللہ ئاراڭلارنى ئايرىۋېتىدۇ (يەنى سىلەر جەننەتتە بولساڭلار، ئۇلار كۇففارلارنىڭ قاتىرىدا دوزاختا بولىدۇ)، اللہ سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾ يەنى اللہ نىڭ دەرگاھىدا اللہ سىلەرگە بىرەر يامانلىقنى ئىرادە قىلسا، سىلەرنىڭ تۇغقانلىرىڭلار سىلەرگە ئەسقاتمايدۇ. ئەگەر سىلەر ئۇلارنى اللہ غەزەبلىنىدىغان بىرەر ئىش ياكى ئەمەل بىلەن رازى قىلساڭلار، ئۇلارنىڭ سىلەرگە پايدىسى يەتمەيدۇ. كىمكى بالا - چاقىلىرىنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ كۇپۇرلۇق قىلىشىغا يول قويسا، ئۇ ھەقىقەتەن زىيان تارتىدۇ ۋە ئەمەلنى يوقىتىپ قويدۇ. ئۇرۇق - تۇغقانلىرىدىن بىرىمۇ اللہ نىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭغا ئەسقاتمايدۇ. ئەگەر ئۇ پەيغەمبەرلەردىن بىرەر پەيغەمبەرنىڭ تۇغقىنى بولغان تەقدىردىمۇ ئوخشاشلا ھېچبىر شاپائەتكە ئېرىشەلمەيدۇ.

ئىمام ئەھمەد ئەنەسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، بىر ئادەم: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ئاتام نەدە بولىدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «دوزاختا بولىدۇ» دېدى. ئۇ ئادەم قايتىپ كېتىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى چاقىرىپ: «شەك - شۈبھىسىزكى، مېنىڭ ئاتام ۋە سېنىڭ ئاتاڭ دوزاختا بولىدۇ» دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇداۋۇدمۇ رىۋايەت قىلغان.

* * * * *

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلْعَادُؤُةٌ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

(1) سۈرە بۇرۇج 8 - ئايەت.
(2) سۈرە ھەج 40 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

وَحَدَّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦١﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٣﴾

ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان (مۆمىنلەر) سىلەرگە ھەقىقەتەن ئوبدان نەمۇنىدۇر، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار قەۋمىگە: «ھەقىقەتەن بىز سىلەردىن ۋە سىلەر ئاللاھنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلىرىڭلاردىن ئادا - جۇدامىز، بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك تاكى سىلەر يالغۇز بىر ئاللاھ غا ئىمان ئېيتقىنىڭلارغا قەدەر ئەبەدىي ساقلىنىپ قالدۇ» دېدى. پەقەت ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا ئېيتقان «ئەلۋەتتە ساڭا مەغپىرەت تىلەيمەن، ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى سەندىن دەپتى قىلالمايمەن» دېگەن سۆزىنى سىلەرنىڭ نەمۇنە قىلىشىڭلارغا بولمايدۇ. (ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەر ئېيتتى) «پەرۋەردىگارىمىز ساڭا تەۋەككۈل قىلىدۇق، ساڭا قايتتۇق، ئاخىر قايتىدىغان جاي سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر»⁽⁴⁾. پەرۋەردىگارىمىز! كاپىرلارنى بىزگە زىيانكەشلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلمىغىن (ئۇلار بىزگە مۇسەللەت بولۇپ، بىزنى كۆتۈرگىلى بولمايدىغان ئازاب بىلەن دىنىمىزدىن چىقارمىسۇن)، پەرۋەردىگارىمىز، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن غالىبسىن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسىن»⁽⁵⁾. (ئى مۇھەممەدنىڭ ئۈمىتى!) ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۆمىنلەر سىلەرگە، ئاللاھنى ۋە ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلىدىغانلارغا ياخشى نەمۇنىدۇر، كىمكى (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، (بىلسۇنكى) ئاللاھ (ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنداقلاردىن) بىھاجەتتۇر، (ئاللاھ) مەدھىيىگە لايىقتۇر⁽⁶⁾.

ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ كاپىر قەۋمىدىن ئادا - جۇدا بولۇشىدا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن

ياخشى ئۈلگىنىڭ بارلىقى توغرىسىدا

ئاللاھ تائالا كاپىرلاردىن ئالاقىسىنى ئۈزۈپ تاشلاشقا، ئۇلارنى دۈشمەن تۇتۇشقا، ئۇلاردىن يىراق تۇرۇشقا ۋە ئادا - جۇدا بولۇشقا بۇيرۇغان مۆمىن بەندىلىرىگە مۇنداق دەيدۇ: «ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان (مۆمىنلەر) سىلەرگە ھەقىقەتەن ئوبدان نەمۇنىدۇر، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار قەۋمىگە: «ھەقىقەتەن بىز سىلەردىن ۋە سىلەر ئاللاھنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلىرىڭلاردىن ئادا - جۇدامىز، بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك تاكى سىلەر يالغۇز بىر ئاللاھ غا ئىمان ئېيتقىنىڭلارغا قەدەر ئەبەدىي ساقلىنىپ قالدۇ» دېدى» يەنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئىمان كەلتۈرگەنلەر قەۋمىگە: ئەگەر سىلەر كۇفىرىڭلاردا داۋاملىق چىڭ تۇرساڭلار، ھازىردىن باشلاپ سىلەر بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا دۈشمەنلىك ۋە ئۆچمەنلىك پەيدا بولىدۇ. بىز سىلەردىن، دىنىڭلاردىن ۋە تۇتقان يولۇڭلاردىن ئادا - جۇدامىز، سىلەر ئاللاھنى قويۇپ چوقۇنىۋاتقان بۇتلىرىڭلاردىن تەلتۆكۈس ئايرىلغان، ئاللاھنى بار ۋە بىر دەپ بىلمەسلىكتىن قول ئۈزۈپ، ھېچ شېرىك يوق يالغۇز ئاللاھ غا ئىبادەت قىلىشقا يۈزلەنگىنىڭلارغا قەدەر سىلەرنى دۈشمەن تۇتىمىز، دېدى.

﴿پەقەت ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا ئېيتقان﴾ «ئەلۋەتتە ساڭا مەغپىرەت تىلەيمەن، اللە نىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى سەندىن دەپمى قىلالمايمەن» دېگەن سۆزىنى سىلەرنىڭ نەمۇنە قىلىشىڭلارغا بولمايدۇ. ﴿يەنى ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۆمىنلەردە سىلەر ئۈلگە قىلىشقا تېگىشلىك ياخشى نەمۇنە بار. لېكىن ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلغانلىقىنى ئۈلگە قىلىشقا بولمايدۇ. ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى ئۇنىڭ شۇنداق قىلىشقا ۋەدە بەرگەنلىكى ئۈچۈن بولغاندۇر. ئاتىسىنىڭ ھەقىقەتەن اللە نىڭ دۈشمىنى ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا ئېنىق مەلۇم بولغاندىن كېيىن ئۇ ئاتىسىدىن ئادا - جۇدا بولدى. بۇنى بايان قىلىشتىكى مەقسەت بەزى مۆمىنلەر مۇشۇرىكىلىك ھالىتىدە ئۈلگەن ئاتىلىرىغا دۇئا قىلاتتى، اللە دىن ئۇلارغا مەغپىرەت تىلەيتتى ۋە: ئىبراھىمۇ ھەقىقەتەن ئاتىسىغا مەغپىرەت تىلگەن ئىدىغۇ؟ دېيىشەتتى. شۇنىڭ بىلەن اللە تائالا تۆۋەندىكى ئايەتلەرنى نازىل قىلدى.﴾ (پەيغەمبەرگە ۋە مۆمىنلەرگە مۇشۇرىكلارنىڭ ئەھلى دوزاخ ئىكەنلىكى ئېنىق مەلۇم بولغاندىن كېيىن، مۇشۇرىكلار ئۇلارنىڭ تۇغىنى بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى دۇرۇس ئەمەس. ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى ئۇنىڭغا ئىلگىرى قىلغان ۋەدىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئىدى. ئۇنىڭغا ئاتىسىنىڭ اللە نىڭ دۈشمىنى ئىكەنلىكى ئېنىق مەلۇم بولغاندىن كېيىن، ئۇ ئاتىسى بىلەن ئادا - جۇدا بولدى. ئىبراھىم بولسا ھەقىقەتەن كۆپ ئاھ چەككۈچى (يەنى كۆڭلى يۇمشاق)، (يەتكەن ئەزىيەتلەرگە) چىداملىق ئىدى﴾⁽¹⁾.

﴿ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ بىلە بولغان (مۆمىنلەر) سىلەرگە ھەقىقەتەن ئوبدان نەمۇندۇر، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار قەۋمىگە:﴾ «ھەقىقەتەن بىز سىلەردىن ۋە سىلەر اللە نى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلىرىڭلاردىن ئادا - جۇدامىز، بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك تاكى سىلەر يالغۇز بىر اللە غا ئىمان ئېيتقىنىڭلارغا قەدەر ئەبەدى ساقلىنىپ قالىدۇ» دېدى. پەقەت ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا ئېيتقان﴾ «ئەلۋەتتە ساڭا مەغپىرەت تىلەيمەن، اللە نىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى سەندىن دەپمى قىلالمايمەن» دېگەن سۆزىنى سىلەرنىڭ نەمۇنە قىلىشىڭلارغا بولمايدۇ﴾ يەنى مۇشۇرىكلارغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشتا ئىبراھىمنى ئۈلگە قىلىشقا بولمايدۇ. ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، قەتادە، مۇقاتىل ئىبنى ھەييان، زەھھاك ۋە بىر قانچە كىشىلەرمۇ بۇ ئايەتنى مۇشۇنداق تەپسىر قىلدى.

اللە تائالا ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۆمىنلەرنىڭ ئۆز قەۋمىدىن ئايرىلىپ ۋە ئۇلاردىن ئادا - جۇدا بولۇپ، اللە تائالا غا ئىلتىجا قىلغان، ئۇنىڭغا يېلىنغان چاغدا مۇنداق دېگەنلىكىنى خەۋەر قىلىدۇ: ﴿پەرۋەردىگار بىز ساڭا تەۋەككۈل قىلدىق، ساڭا قايتتۇق، ئاخىر قايتىدىغان جاي سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر﴾ يەنى بارلىق ئىشلىرىمىزدا ساڭا تەۋەككۈل قىلدۇق. پۈتۈن ئىشلىرىمىزنى ساڭا تاپشۇردۇق. ئاخىرەتتە ﴿قايتىدىغان جاي سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر. پەرۋەردىگار بىز! كاپىرلارنى بىزگە زىيانكەشلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلمىغىن (ئۇلار بىزگە مۇسەللەت بولۇپ، بىزنى كۆتۈرگىلى بولمايدىغان ئازاب بىلەن دىنىمىزدىن چىقارمىسۇن)﴾.

بۇ ئايەت ھەققىدە مۇجاھىد مۇنداق دەيدۇ، كاپىرلارنىڭ: ئەگەر مۇسۇلمانلار ھەق ئۈستىدە بولسا ئىدى، ئۇلارغا بۇ خارلىق يەتمىگەن بولاتتى. دېمەسلىكى ئۈچۈن بىزنى كاپىرلارنىڭ قوللىرى بىلەن ۋە سېنىڭ دەرگاھىڭدىكى پەرىشتىلەرنىڭ قوللىرى بىلەن جازالمىغىن. زەھھاكۇمۇ بۇ ئايەتنى مۇشۇنداق تەپسىر قىلدى.

(1) سۈرە تەۋبە 113 — 114 - ئايەتلەر.

قەتادە مۇنداق دەيدۇ، كاپىرلارنىڭ: بىز ھەق ئۈستىدە بولغانلىقىمىز ئۈچۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلدۇق دەپ قالماسلىقى، شۇ ئارقىلىق بىزگە زىيانكەشلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن غەلبە قىلدۇرمىغىن. ئىبنى جەرىر قەتادىنىڭ بۇنداق تەپسىر قىلغانلىقىنى قوللىدى.

ئەلى ئىبنى ئەبۇتەلھە ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: كاپىرلارنى بىزگە ھۆكۈمران قىلمىغىن، ئۇنداق قىلساڭ ئۇلار بىزگە زىيانكەشلىك قىلىدۇ.

﴿پەرۋەردىگار بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن غالىب سەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن﴾ يەنى بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى سەندىن باشقىلارنىڭ بىلىۋېلىشىدىن مەخپىي قىلغىن. شۇ گۇناھلىرىمىزنى بىزنىڭ ئارىمىز بىلەن سېنىڭ ئاراڭدا كەچۈرۈپ تۈگەتكىن.

﴿سەن ھەقىقەتەن غالىب سەن﴾ يەنى ساڭا يېلىنغان كىشى زىيان تارتمايدۇ. سەن سۆزلىرىڭدە، ئىشلىرىڭدا، شەرىئىتىڭدە ۋە ئالدىنئالا ئورۇنلاشتۇرۇشۇڭدا ﴿ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن﴾.

﴿ئى مۇھەممەدنىڭ ئۈمىتى!﴾ ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۆمىنلەر سىلەرگە اللە نى ۋە ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلىدىغانلارغا ياخشى نەمۇنىدۇر ﴿بۇ ئايەت مۇشۇ مەزمۇندىكى ئىلگىرى ئۆتكەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىنى تەكىتلەيدۇ ۋە اللە غا، قىيامەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان ھەرقانداق مۆمىننى ئۇ نەمۇنىنى ئۆزلەشتۈرۈشكە قىزىقتۇرىدۇ.﴾

﴿كىمكى (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن﴾ يەنى اللە تائالا بۇيرۇغان ئىشتىن يۈز ئۆرۈيدىكەن ﴿(بىلسۇنكى) اللە (ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنداقلاردىن) بەھاجەتتۇر، (اللە) مەدھىيىگە لايىقتۇر﴾ اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر سىلەر ۋە پۈتۈن يەر يۈزىدىكى كىشىلەر كاپىر بولۇپ كەتسەڭلارمۇ (اللە غا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيسىلەر)، چۈنكى، اللە ئەلۋەتتە (ھەممىدىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيەلەشكە لايىقتۇر﴾⁽¹⁾.

ئەلى ئىبنى ئەبۇتەلھە ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿ئەلۋەتتە (ھەممىدىن) بەھاجەتتۇر﴾ يەنى بايلىقى كامالەتكە يەتكەن بىردىن بىر زات اللە تائالادۇر. بۇ سۈبەت پەقەت اللە غىلا لايىقتۇر. اللە نىڭ تەڭدىشى يوقتۇر، ھېچ شەيئى اللە غا ئوخشاش ئەمەستۇر، يېگانە قۇدرەتلىك اللە پاكىتۇر ﴿مەدھىيەلەشكە لايىقتۇر﴾ يەنى اللە پۈتۈن سۆزلىرى ۋە ئىشلىرىدا مەدھىيەلىنىدۇ. اللە دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ پەرۋىشچى يوقتۇر.

* * * * *

﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۗ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ﴾
 ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۗ﴾
 ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۗ﴾

(1) سۈرە ئىبراھىم 8 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

بەلكىم اللہ سىلەر بىلەن سىلەر ئۆچ كۆرىدىغان ئادەملەر ئارىسىدا دوستلۇق پەيدا قىلىدۇ، اللہ ھەممىگە قادىردۇر، اللہ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر⁽¹⁾. (كۇففارلاردىن) سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، اللہ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ، شۇبھىسىزكى، اللہ ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ⁽⁸⁾. اللہ دىن ئۈچۈن سىلەر بىلەن ئۇرۇشقان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان ۋە سىلەرنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەنلەرنى دوست تۇتۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسىدۇ، كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر⁽⁹⁾.

اللہ نىڭ مۆمىنلەر بىلەن ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىرىنىڭ ئارىسىدا دوستلۇق پەيدا قىلىشى توغرىسىدا اللہ تائالا مۆمىن بەندىلىرىنى كاپىرلارنى دۈشمەن تۇتۇشقا بۇيرىغاندىن كېيىن ئۇلارغا مۇنداق دەيدۇ: ﴿بەلكىم اللہ سىلەر بىلەن سىلەر ئۆچ كۆرىدىغان ئادەملەر ئارىسىدا دوستلۇق پەيدا قىلىدۇ﴾ يەنى اللہ دۈشمەنلىكتىن كېيىن دوستلۇق، نەپرەتتىن كېيىن مۇھەببەت، بۆلگۈنچىلىكتىن كېيىن بىرلىشىش پەيدا قىلىدۇ.

﴿اللە ھەممىگە قادىردۇر﴾ يەنى اللہ تائالا بىر - بىرىگە ئۆزئارا قارىمۇ قارشى بولغان شەيئىلەرنى بىرلەشتۈرۈشنى خالىسىلا، ئۇنى بىرلەشتۈرۈشكە قادىردۇر. اللہ دۈشمەنلىك ۋە ئۆچمەنلىك سەۋەبىدىن قېتىپ كەتكەن دىللارنى بىرلەشتۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ دىللارنىڭ ئىگىلىرى ئۆم ۋە ئىناق بولۇپ كېتىدۇ. اللہ تائالا بۇ ھەقتە ئەنسىرىلارغا قىلغان ياخشىلىقنى تىلغا ئېلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە نىڭ سىلەرگە بەرگەن نېمىتىنى ئەسلىڭلار، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر ئۆزئارا دۈشمەن ئىدىڭلار، اللہ دىلىڭلارنى بىرلەشتۈردى، اللە نىڭ نېمىتى بىلەن ئۆز ئارا قېرىنداش بولدۇڭلار، سىلەر دوزاخ چوقۇرىنىڭ گىرۋىكىدە ئىدىڭلار، اللە سىلەرنى (ئىسلام ئارقىلىق) ئۇنىڭدىن قۇتقۇزدى﴾⁽¹⁾ شۇنداقلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئەنسىرىلارغا مۇنداق دېگەن « مەن سىلەرنى گۇمراھ ھالەتتە تاپىمىدىممۇ؟ ئاندىن اللە سىلەرنى مەن بىلەن ھىدايەت قىلدى، سىلەر چېچىلاڭغۇ ئىدىڭلار، اللە سىلەرنى مەن بىلەن بىرلەشتۈردى. ».

اللە تائالا بۇ ھەقتە يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە سېنى ئۆزىنىڭ ياردىمى بىلەن ۋە مۆمىنلەر بىلەن كۈچلەندۈرىدۇ. اللە مۆمىنلەرنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈردى. سەن يەر يۈزىدىكى پۈتۈن بايلىقنى سەرپ قىلىپمۇ ئۇلارنىڭ دىللىرىنى بىرلەشتۈرەلمەيتتىڭ؛ لېكىن اللە (ئۆزىنىڭ قۇدرەت كامىلىسى بىلەن) ئۇلارنى ئىناق قىلدى. شۇبھىسىزكى، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾⁽²⁾.

ئىمام ترمىزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: « دوستۇڭنى ھەددىدىن ئارتۇق ياخشى كۆرۈپ كەتمە. بەلكىم ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە سېنىڭ دۈشمىنىڭ بولۇپ قېلىشى مۇمكىن، دۈشمىنىڭنى ھەددىدىن ئارتۇق يامان كۆرمە، بەلكىم ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە سېنىڭ دوستۇڭ بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. ».

﴿اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر﴾ يەنى كاپىرلار ئەگەر كۇفرىدىن تەۋبە قىلسا، پەرۋەردىگارى تەرەپكە قايتسا ۋە پەرۋەردىگارىغا بويسۇنسا، اللە ئۇلارنىڭ كۇفرىنى مەغپىرەت قىلىدۇ. اللە قانچىلىك گۇناھ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر اللە غا تەۋبە قىلغان ھەر قانداق كىشىگە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر.

(1) سۇرە ئال ئىمران 103 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۇرە ئەتفال 62 — 63 - ئايەتلەر.

مۇسۇلمانلار بىلەن دىن ئۈچۈن ئۇرۇش قىلمىغان كاپىرلارغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ

دۇرۇسلىقى توغرىسىدا

﴿كۇففارلاردىن﴾ سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، **اللە ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ**﴾ يەنى كاپىرلاردىن ئاياللار ۋە ئاجىزلارغا ئوخشاش سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلمىغان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشمىگەن كاپىرلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلارنى ۋە ئۇلارغا قارىتا ئادىل بولۇشۇڭلارنى **اللە تائالا توسمايدۇ**.

﴿شۈبھىسىزكى، **اللە ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ**﴾ ئىمام ئەھمەد ئەبۇبەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىزى ئەسمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلار بىلەن ئەھدە تۈزگەن زاماندا ئانام مېنىڭ يېنىمغا كەلدى. ئۇ مۇشرىك ئىدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئى **اللە نىڭ پەيغەمبىرى!** ئانام يېنىمغا كەلدى، ئۇ موھتاجدەك قىلىدۇ، مەن ئۇنىڭغا سىلە - رەھىم قىلسام بولامدۇ؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «**ھەئە، ئانڭىزغا سىلە - رەھىم قىلىڭ**» دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان.

ئىمام ئەھمەد ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئەبۇبەكرىنىڭ قىزى ئەسمانىڭ قېشىغا ئەسمانىڭ ئانىسى قەتەيلە قۇرت، ماي قاتارلىق ھەدىيەلەرنى ئېلىپ كەلدى. شۇ ۋاقىتتا ئۇ مۇشرىك ئىدى. ئەسما ئانىسىنىڭ بۇ ھەدىيەلىرىنى قوبۇل قىلمىدى، ھەم ئانىسىنىڭ ئۆيىگە كىرىشىگە رۇخسەتمۇ قىلمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئائىشە بۇ مەسىلىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى. ئاندىن **اللە تائالا** ﴿كۇففارلاردىن﴾ سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، **اللە ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ، شۈبھىسىزكى، **اللە ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ****﴾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسمانى ئانىسىنىڭ ھەدىيەلىرىنى قوبۇل قىلىشقا ۋە ئانىسىنىڭ ئۆيىگە كىرىشىگە رۇخسەت قىلىشقا بۇيرىدى.

﴿شۈبھىسىزكى، **اللە ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ**﴾ بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرى سۈرە ھۇجۇراتتا بايان قىلىندى. ئىمام مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «**بالا - چاقىلىرى ۋە قول ئاستىدىكىلىرى ھەققىدىكى ھۆكۈمدە ئادىللىق قىلغانلار قىيامەت كۈنى ئەرشنىڭ يېنىدىكى، مۇنبەلەر (نۇردىن بولغان) ئۈستىدە بولىدۇ**».

مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇرۇش قىلغان مۇشرىكلارنى دوست تۇتۇشتىن توسۇش توغرىسىدا

﴿**اللە دىن ئۈچۈن سىلەر بىلەن ئۇرۇشقان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان ۋە سىلەرنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەنلەرنى دوست تۇتىشىڭلاردىن سىلەرنى توسىدۇ**﴾ يەنى **اللە تائالا سىلەرنى پەقەت سىلەرگە دۈشمەنلىك قىلغان، سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلغان، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقىرىۋەتكەن ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەن ئەنە شۇ كاپىرلارنى دوست تۇتۇشتىن توسىدۇ. غالىب ۋە بۈيۈك **اللە سىلەرنى ئەنە شۇ كاپىرلارنى دوست تۇتۇشتىن توسۇپ، ئۇلارنى دۈشمەن تۇتۇشۇڭلارغا بۇيرۇيدۇ ۋە ئۇلارنى دوست تۇتۇشتىن قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر﴾**** **اللە تائالا بۇ ھەقتە يەنە مۇنداق دېگەن: ﴿ئى مۇسۇلمانلار!**

يەھۇدىي ۋە ناسارالارنى دوست تۇتماڭلار. ئۇلار بىر-بىرىنى دوست تۇتسۇن. سىلەردىن كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتسۇن، ئۇمۇ ئەنە شۇلاردىن سانىلىدۇ، اللە زالىم قەۋمنى ھەقىقەتەن ھىدايەت قىلمايدۇ»⁽¹⁾.

* * * * *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ ۚ وَسَلُّوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَانكِحُوا ۗ الَّذِينَ ذَهَبَ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾

ئى مۆمىنلەر! سىلەرگە مۆمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلسە، ئۇلارنى سىناپ كۆرۈڭلار، ئۇلارنىڭ ئىمانىنى اللە ئوبدان بىلىدۇ، ئەگەر ئۇلارنى (سىنىغاندىن كېيىن ھەقىقىي) مۆمىنە دەپ تونۇساڭلار، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرۇپ بەرمەڭلار، ئۇلار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس، كاپىر ئەللىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن مەھرىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار، ئۇلارنىڭ مەھرىلىرىنى بېرىپ نىكاھىڭلارغا ئالساڭلار سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، كاپىر ئاياللارنى ئەمىرلاردا ساقلىماڭلار، ئۇلارغا بەرگەن مەھرىڭلارنى تەلەپ قىلىڭلار، كاپىرلارمۇ (ھىجرەت قىلىپ كەلگەن مۆمىن ئاياللىرىغا بەرگەن) مەھرىلىرىنى تەلەپ قىلسۇن، اللە نىڭ ھۆكۈمى ئەنە شۇ. اللە ئارخىلاردا ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽¹⁰⁾. ئەگەر سىلەرنىڭ بەزى ئاياللىرىڭلار كاپىرلارغا كىرىپ كەتسە، (كاپىرلار بىلەن) ئۇرۇشۇپ غەنىمەت ئالغان ۋاقىتلىرىڭلاردا، ئاياللىرى كاپىرلارغا كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە (غەنىمەتتىن) ئۇلارنىڭ بەرگەن مەھرىنىڭ مىقدارىنى بېرىڭلار (يەنى مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ ئايالى كۇففارلار تەرەپكە قېچىپ كەتسە، سىلەر كۇففارلار بىلەن ئۇرۇشۇپ ئالغان غەنىمەت مالدىن مەزكۇر ئايالنىڭ ئېرىگە مەھرى مىقدارى مال بېرىڭلار)، سىلەر ئۆزەڭلار ئىشەنگەن اللە دىن قورقۇڭلار⁽¹¹⁾.

ھۇدەيبىيە سۇلھىسىدىن كېيىن ھىجرەت قىلىپ كەلگەن مۇسۇلمان ئاياللارنى كاپىرلارغا

قايتۇرۇپ بەرمەسلىك ھەققىدىكى خۇسۇسىي ھۆكۈم توغرىسىدا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قۇرەيش كاپىرلىرى ئارىسىدا تۈزۈلگەن ھۇدەيبىيە سۇلھىسى ھەققىدە سۇرە فەتھتە توختىلىپ ئۆتۈلدى. ئۇ سۇلھىدە كاپىرلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: بىز تەرەپتىن بىرەر كىشى سەن تەرەپكە كەلسە، گەرچە ئۇ سېنىڭ دىنىڭدا بولسىمۇ ئۇنى بىزگە قايتۇرۇپ بېرىسەن، يەنە بىر رىۋايەتتە، بىز تەرەپتىن سەن تەرەپكە بىر ئادەم كەلسە، گەرچە ئۇ سېنىڭ دىنىڭدا بولسىمۇ ئۇنى بىزگە قايتۇرۇپ بېرىسەن، دەپ شەرت قويغان ئىدى. مانا بۇ ئۇرۇدە، زەھھاك، ئابدۇراھمان ئىبنى زەيد، زۇھرى،

(1) سۇرە مائىدە 51 - ئايەت

مۇقاتىل ئىبنى ھەبىيان ۋە سۇدى قاتارلىقلارنىڭ سۆزىدۇر. بۇ رىۋايەتكە ئاساسەن يۇقىرىدىكى ئايەتنىڭ ھۆكۈمى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىنىڭ ھۆكۈمىنى خاسلاشتۇرىدۇ. مانا بۇ، بۇ خىلدىكى مىساللارنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر. بەزى سەلەپ ئۆلىمالىرىنىڭ قارىشىغا ئاساسلانغاندا، بۇ ئايەت شۇ سۈلھىنىڭ ھۆكۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ.

شەك - شۈبھىسىزكى، غالىب ۋە بۈيۈك ئالەم مۆمىن بەندىلىرىنى ئەگەر ئۇلارغا مۆمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلسە، ئۇلارنى سىناپ كۆرۈشنى، ئەگەر ئۇلارنىڭ ھەقىقىي مۆمىن ئاياللار ئىكەنلىكى ئېنىق بولسا، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرۇپ بەرمەسلىكىنى بۇيرۇيدۇ. چۈنكى، ئۇ ئاياللار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبۇئەھمەد مۇنداق دەيدۇ: ھىجرەت ۋاقتىدا ئۇقبە ئىبنى ئەبۇمۇئىدىنىڭ قىزى ئۇمۇمۇ گۈلسۈم ھىجرەت قىلدى. ئاندىن ئۇنىڭ ئەمما ۋە ۋەلىد ئىسىملىك ئانا تەرەپتىن بولغان ئىككى تاغىسى مەككىدىن چىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئۇ ئايالنى قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن كەلدى. ئۇ ئىككىسى ئۇ ئايالنى ئۆزلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىش ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزدى. شۇنىڭ بىلەن ئالەم تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مۇشرىكلار ئارىسىدىكى بۇ ئەھدىنىڭ ئاياللارغا ئائىت قىسمىنى بىكار قىلىپ، مۇسۇلمانلارنى ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئاياللارنى مۇشرىكلارغا قايتۇرۇپ بېرىشتىن توسى ۋە سىناپ بېقىشقا ئائىت ئايىتىنى نازىل قىلدى.

ئەۋفى ئىبنى ئابباسنىڭ: ئالەم تائالانىڭ ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەرگە مۆمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلسە، ئۇلارنى سىناپ كۆرۈڭلار﴾ دېگەن ئايىتىدىكى سىناپ بېقىش ئۇلارنى «ئالەم دىن باشقا ھېچ ئىلاھ بەرھەق يۇقتۇر مۇھەممەد ئالەم نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسىدۇر» دەپ گۇۋاھلىق ئېيتقۇزۇشتىن ئىبارەتتۇر، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

مۇجاھىد: ﴿ئۇلارنىڭ سىناپ كۆرۈڭلار﴾ دېگەنلىك ئۇلاردىن نېمىشقا كەلگەنلىكىنى سوراپ بېقىڭلار، ئەگەر ئۇلار ئىمان ئېيتماستىن ئەرلىرىدىن رەنجىپ ياكى ئاغرىنىپ ۋە ياكى باشقا بىر سەۋەب تۈپەيلىدىن كەلگەن بولسا، ئۇلارنى ئەرلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىڭلار دېگەنلىكتۇر، دەيدۇ.

﴿ئەگەر ئۇلارنى (سىنىڭدىن كېيىن ھەقىقىي) مۆمىنە دەپ تونۇساڭلار، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرۇپ بەرمەڭلار﴾ بۇ ئايەت بىر ئادەمنىڭ ئىمانىنىڭ بار - يوقلۇقىنى سىناپ بىلگىلى بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ مۇشرىك ئەرلەرگە، مۇشرىك ئاياللارنىڭ مۇسۇلمان ئەرلەرگە ھارام

ئىكەنلىكى توغرىسىدا

﴿ئۇلار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس﴾ بۇ ئايەت مۇسۇلمان ئاياللارنى مۇشرىك ئەرلەرگە ھارام قىلدى. ئىسلامنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدە مۇشرىكنىڭ مۆمىن ئايالنى ئېلىشى دۇرۇس ئىدى. شۇڭا ئەبۇئاس ئىبنى رەبىئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى زەينەب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئالدى، زەينەب ئۇ چاغدا مۇسۇلمان ئىدى. ئېرى بولسا قەۋمىنىڭ شېرىك دىنىدا ئىدى.

ئەبۇئاس بەدرى ئۇرۇشىدا ئەسىرگە چۈشكەنلەر قاتارىدا ئەسىرگە چۈشۈپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئايالى زەينەب ئانىسى خەدىجەدىن قالغان بۇلاپكىسىنى ئېرى ئۈچۈن قىدىيە قىلىپ ئەۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇلاپكىنى كۆرۈپ كۆڭلى ئىنتايىن يېرىم بولدى ۋە مۇسۇلمانلارغا: «ئەگەر زەينەپنىڭ ئەسىرىنى قويۇپ بېرىشنى مۇۋاپىق كۆرسەڭلار، قويۇپ بېرىڭلار» دېدى. مۇسۇلمانلار

ئەبۇئاسنى قويۇپ بېرىشنى مۇۋاپىق كۆردى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قىزى زەينەپنى مەدىنىگە ئەۋەتىپ بېرىشنى شەرت قىلىپ قويۇپ بەردى. ئەبۇئاسمۇ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ زەينەپنى زەيد ئىبنى ھارس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يەنى مەدىنىگە ئەۋەتىپ بەردى. بەدى ئۇرۇشىدىن كېيىن زەينەپ مەدىنىدە تۇردى. ئىككى يىلدىن كېيىن ئۇنىڭ ئېرى مۇسۇلمان بولدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىنى يېڭىدىن مېھرى ھەققى بەلگىلىمەستىن ئېرىگە بۇرۇنقى نىكاھى بىلەن قايتۇرۇپ بەردى.

﴿كاپىر ئەرلىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار﴾ بۇ ئايەت ھەققىدە ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، قەتادە، زۆھرى ۋە بىر قانچە كىشىلەر مۇنداق دەيدۇ: ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئاياللارنىڭ مۇشۇ ئەرلىرىگە ئۇلارنىڭ ئاياللىرىغا بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار.

﴿ئۇلارنىڭ مەھرلىرىنى بېرىپ نىكاھىڭلارغا ئالساڭلار، سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ﴾ يەنى ئۇلارنىڭ ئىددىتى تۈگەش، (ۋەلىسى - ئىگە بولغۇچى كىشى) بولۇش شەرتلىرىنى ۋە باشقا شەرتلەرنى ئورۇندىغان ئاساستا مەھرلىرىنى بېرىپ ئەمىرلەرگە ئالساڭلار بولىدۇ.

﴿كاپىر ئاياللارنى ئەمىرلەرگە ساقلىماڭلار﴾ بۇ ئايەت بىلەن غالىب ۋە بۇيۇك ئىلىم مۆمىن بەندىلىرىگە مۇشۇ ئاياللارنى ئېلىشىنى ۋە ئۇلارنى نىكاھدا ساقلاشنى ھارام قىلدى.

ئىمام بۇخارى مەسۇر ۋە مەرۋان ئىبنى ھەكەمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيش كاپىرلىرى بىلەن ھۇدەبىيەدە سۈلھى تۈزگەن چاغدا ئۇنىڭغا مۆمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلدى. شۇنىڭ بىلەن غالىب ۋە بۇيۇك ئىلىم مۆمىنلەر! سىلەرگە مۆمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلسە، ئۇلارنى سىناپ كۆرۈڭلار، ئۇلارنىڭ ئىمانىنى ئىلىم مۆمىنلەر بىلىدۇ، ئەگەر ئۇلارنى (سىنىڭدىن كېيىن ھەقىقىي) مۆمىن دەپ تونۇساڭلار، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرۇپ بەرمەڭلار، ئۇلار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس، كاپىر ئەرلىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار، ئۇلارنىڭ مەھرلىرىنى بېرىپ نىكاھىڭلارغا ئالساڭلار، سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، كاپىر ئاياللارنى ئەمىرلەرگە ساقلىماڭلار دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆمەر شۇ كۈنىلا ئىككى كاپىر ئايالنى تالاق قىلىۋەتتى. كېيىن ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرىنى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇسۇفيان، يەنە بىرىنى سەفۋان ئىبنى ئۇمەييە نىكاھىغا ئالدى (ئۇ چاغدا ئۇ ئىككىسى تېخى مۇسۇلمان بولمىغان ئىدى).

ئىبنى سەۋر مەئمۇردىن زۆھرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇشۇ ئەرلەر بىلەن مۇشۇ ئەرلەر تەرىپىدىن مۇسۇلمانلار تەرەپكە كەلگەن ئادەمنى قايتۇرۇپ بېرىش شەرتى بىلەن سۈلھى تۈزگەن چاغدا، مۇسۇلمان ئاياللار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە ھىجرەت قىلىپ كەلدى. ئاندىن ئۇلار توغرىسىدا بۇ ئايەت نازىل بولدى. بۇ ئايەت نازىل بولغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇدەبىيەنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئىدى. ئىلىم مۆمىنلەر بۇ ئايەتتە پەيغەمبەرنى ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئاياللارنىڭ كاپىر ئەرلىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىشكە بۇيرۇدى. مۇشۇ ئەرلەرگە شۇنداق ھۆكۈم قىلدى. ئەگەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئاياللىرى مۇرتەد بولۇپ مۇشۇ ئەرلەر تەرەپكە كەتسە، ئۇلار ئەرلىرىنىڭ ئۇلارغا ئىلگىرى بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىشى كېرەك. شۇڭا ئىلىم مۆمىنلەر مۇنداق دەيدۇ: ﴿كاپىر ئاياللارنى ئەمىرلەرگە ساقلىماڭلار﴾.

﴿ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى تەلەپ قىلىڭلار، كاپىرلارمۇ (ھىجرەت قىلىپ كەلگەن مۆمىن ئاياللىرىغا بەرگەن) مەھرلىرىنى تەلەپ قىلسۇن﴾ يەنى ئەگەر ئاياللىرىڭلار مۇرتەد بولۇپ كاپىرلار

تەرەپكە كەتسە ئۇلارغا بەرگەن مەھرېڭلارنى تەلەپ قىلىڭلار، كاپىرلارمۇ مۇسۇلمانلار تەرەپكە ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئاياللارغا بەرگەن مەھرېلىرىنى تەلەپ قىلسۇن.

﴿اللھ نىڭ ھۆكۈمى ئەنە شۇ. اللھ ئاراڭلاردا ھۆكۈم چىقىرىدۇ﴾ يەنى سىلەرنىڭ مۇشرىكلار بىلەن سۈلھى قىلىشىڭلار، ئاياللارنىڭ بۇ سۈلھىنىڭ سىرتىدا بولۇشى قاتارلىق ئىشلارنىڭ ھەممىسى اللھ نىڭ ھۆكۈمىدۇر، اللھ ئىنسانلار ئارىسىدا ئەنە شۇنداق ھۆكۈم چىقىرىدۇ.

﴿اللھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ يەنى اللھ بەندىلىرىگە نېمىنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ياخشى بىلگۈچىدۇر ۋە ئۇ نەرسە ئۈستىدە ھېكمەت بىلەن ئورۇنلاشتۇرغۇچىدۇر.

﴿ئەگەر سىلەرنىڭ بەزى ئاياللىرىڭلار كاپىرلارغا كىرىپ كەتسە، (كاپىرلار بىلەن) ئۇرۇشۇپ غەنىمەت ئالغان ۋاقتىڭلاردا، ئاياللىرى كاپىرلارغا كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە (غەنىمەتتىن) ئۇلارنىڭ بەرگەن مەھرېنىڭ مىقدارىنى بېرىڭلار (يەنى مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ ئايالى كۇففارلار تەرەپكە قېچىپ كەتسە، سىلەر كۇففارلار بىلەن ئۇرۇشۇپ ئالغان غەنىمەت مالىدىن مەزكۇر ئايالنىڭ ئېرىگە مەھرى مىقدارى مال بېرىڭلار)﴾ مۇجاھىد ۋە قەتادە بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: بۇ ھۆكۈم مۇسۇلمانلار بىلەن سۈلھى تۈزمىگەن كاپىرلار ھەققىدىكى ھۆكۈمدۇر. ئەگەر مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ ئايالى كاپىرلار تەرەپكە قېچىپ كەتسە، ئۇلار ئۇ ئايالنىڭ ئېرىنىڭ ئۇنىڭغا بۇرۇن بەرگەن مەھرېنى قايتۇرۇپ بەرمىسە، ئاندىن ئۇلار تەرەپتىن بىرىنىڭ ئايالى قېچىپ مۇسۇلمانلار تەرەپكە كەلسە، ئۇلار مۇسۇلمانلار تەرەپتىن كاپىرلار تەرەپكە قېچىپ كەتكەن ئايالنىڭ ئېرىگە ئۇ ئايالغا بەرگەن مەھرېنى قايتۇرۇپ بەرمىگەچە مۇسۇلمانلار ئۆزلىرى تەرەپكە كەلگەن ئايالنىڭ كاپىر ئېرىگە ئۇ ئايالغا بەرگەن مەھرېنى قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ.

ئىبنى جەرر زۆھرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مۆمىنلەر اللھ نىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنۇپ، اللھ بۇيرۇغان بويىچە ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئاياللارنىڭ مۇشرىك ئەرلىرىگە ئاشۇ مۇشرىك ئەرلەرنىڭ ئىلگىرى ئۇ ئاياللىرىغا بەرگەن مەھرېلىرىنى قايتۇرۇپ بەردى. ئەكسىچە مۇشرىكلار بولسا، اللھ نىڭ ھۆكۈمىنى ئېتىراپ قىلماي ئۈستىلىرىگە يۈكلەنگىنى بويىچە مۇسۇلمانلارنىڭ مۇشرىكلار تەرەپىگە قېچىپ كەتكەن ئاياللىرىغا ئۇلارنىڭ بۇرۇن ئۇ ئاياللارغا بەرگەن مەھرېلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىشتىن باش تارتتى. شۇنىڭ بىلەن اللھ تائالا مۆمىنلەرگە مۇنداق دېدى: ﴿ئەگەر سىلەرنىڭ بەزى ئاياللىرىڭلار كاپىرلارغا كىرىپ كەتسە، (كاپىرلار بىلەن) ئۇرۇشۇپ غەنىمەت ئالغان ۋاقتىڭلاردا، ئاياللىرى كاپىرلارغا كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە (غەنىمەتتىن) ئۇلارنىڭ بەرگەن مەھرېنىڭ مىقدارىنى بېرىڭلار (يەنى مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ ئايالى كۇففارلار تەرەپكە قېچىپ كەتسە، سىلەر كۇففارلار بىلەن ئۇرۇشۇپ ئالغان غەنىمەت مالىدىن مەزكۇر ئايالنىڭ ئېرىگە مەھرى مىقدارى مال بېرىڭلار)، سىلەر ئۆزەڭلار ئىشەنگەن اللھ دىن قورقۇڭلار﴾ بۇ ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن مۇشرىكلار اللھ نىڭ بويۇقىغا بويسۇنماي مۇرتەد بولۇپ، ئۆزلىرى تەرەپكە كەلگەن ئايالنىڭ ئېرىگە قايتۇرۇپ بېرىشكە تېگىشلىك بولغان مېھىر ھەققىنى بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن، مۇسۇلمانلار مۇشرىكلار تەرەپتىن مۇسۇلمانلار تەرەپكە ھىجرەت قىلىپ كەلگەن ئايالنىڭ مۇشرىك ئېرىگە قايتۇرۇپ بېرىشكە تېگىشلىك ھەققىنى ئايالى مۇرتەد بولۇپ مۇشرىكلار تەرەپكە كەتكەن ئەرگە بېرىپ، ئاشقان قىسمىنى ئاندىن ئۇ مۇشرىك ئەرگە بەرگەن.

* * * * *

يَأْتِيَا النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

ئى پەيغەمبەر! مۆمىن ئاياللار ساڭا كېلىپ، اللە غا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا، بالىلىرىنى (جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدەك قىز بالىلىرىنى نۇمۇستىن ياكى كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ) ئۆلتۈرمەسلىكىگە، باشقىلارنىڭ بالىسىنى يالغاندىن ئەرلىرىنىڭ بالىسى قىلىۋالماستىققا، سەن بۇيرۇغان ياخشى ئىشلاردىن باش تارتماستىققا بەيئەت قىلسا (يۇقىرىقى شەرتلەر ئاساسىدا) ئۇلارغا بەيئەت قىلغىن، ئۇلار ئۈچۈن اللە دىن مەغپىرەت تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر ﴿12﴾.

ئاياللار بەيئەت قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار توغرىسىدا

ئىمام بۇخارى ئۈرۈۋەدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئائىشەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلىپ كەلگەن مۆمىن ئاياللارنى ﴿ئى پەيغەمبەر! مۆمىن ئاياللار ساڭا كېلىپ، اللە غا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا، بالىلىرىنى (جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدەك قىز بالىلىرىنى نۇمۇستىن ياكى كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ) ئۆلتۈرمەسلىكىگە، باشقىلارنىڭ بالىسىنى يالغاندىن ئەرلىرىنىڭ بالىسى قىلىۋالماستىققا، سەن بۇيرۇغان ياخشى ئىشلاردىن باش تارتماستىققا بەيئەت قىلسا (يۇقىرىقى شەرتلەر ئاساسىدا) ئۇلارغا بەيئەت قىلغىن، ئۇلار ئۈچۈن اللە دىن مەغپىرەت تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر﴾ دېگەن ئايەتتە كۆرسىتىلگەن بويىچە سىنايتتى.

ئىمام بۇخارى ئۈرۈۋەدىن ئائىشەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، مۆمىن ئاياللاردىن كىم بۇ شەرتلەرگە قوشۇلسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا سۆز ئارقىلىقلا: «مەن سىزگە بەيئەت قىلدىم» دەيتتى. اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەيئەت جەريانىدا بىرمۇ خۇتۇن كىشىنىڭ قولىنى تۇتمىدى. ئۇ پەقەت ئاياللارغا: «مەن سىزگە ئەنە شۇ شەرتلەر ئاساسىدا بەيئەت قىلدىم» دېيىش بىلەنلا بەيئەت قىلاتتى.

ئىمام ئەھمەد ئۆمەييە بىننى رۇقەيەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بەيئەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ئاياللار ئىچىدە ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزدىن قۇرئاندا كۆرسىتىلگەن بويىچە بەيئەت ئالدى ۋە: «كۈچۈڭلارنىڭ ۋە تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە بۇ شەرتلەرگە ئەمەل قىلىڭلار» دېدى. بىز اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىزگە ئەڭ مېھرىباندۇر، دېدۇق. ئاندىن يەنە ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بىز بىلەن قول ئېلىشىپ بەيئەت قىلمايمەن؟ دېدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شەك - شۈبھىسىزكى، مەن ئاياللار بىلەن قول ئېلىشىمايمەن. مېنىڭ بىر ئايالغا قىلغان سۆزۈم 100 ئايالغا قىلغان سۆزۈم بىلەن ئوخشاشتۇر» دېدى، بۇ ھەدىسى ئىمام تىرمىزى، نەسەئى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان.

ئىمام بۇخارى ئۇمۇمئەتتىن تىيەننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدۇق، ئۇ بىزگە ﴿اللّٰهُ غَا ھېچنەرسىنى شىرىك كەلتۈرمەسلىكىگە﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ بەردى ۋە بىزنى ئۇن سېلىپ يىغلاشتىن تۈستى. بىر ئايال قولنى يىغىۋېلىپ: پالانى بىرى ماڭا يىغلىشىپ بەرگەن ئىدى. مەن ئۇ ئايالنىڭ بۇ ھەققىنى قايتۇرماقچىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا ھېچنەرسە دېمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايال كېتىپ، بىر ئازدىن كېيىن يەنە قايتىپ كەلدى - دە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان.

ئىمام ئەھمەد ئۇ بادە ئىبنى سامتىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتۇق. ئۇ: «سەلەر ماڭا اللّٰهُ غَا ھېچنەرسىنى شىرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا، بالىلىرىڭلارنى ئۆلتۈرمەسلىكىگە بەيئەت قىلىڭلار» دېدى ۋە ئاياللاردىن ۋەدە ئالغانلىقى ھەققىدىكى ﴿مۆمىن ئاياللار ساڭا كېلىپ﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ بەردى، ئاندىن: «سەلەردىن كىمكى بۇ شەرتلەرگە ۋاپا قىلسا ئۇنىڭ ئەجرىنى اللّٰهُ بېرىدۇ. كىمكى بۇ ئىشلاردىن بىرەرسىگە خىلاپلىق قىلسا، ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن جازاغا تارتىلىدۇ، بۇ جازا ئۇنىڭ جىنايىتىگە كەففارەت بولىدۇ. كىمكى بۇ ئىشتىن بىرەرسىگە خىلاپلىق قىلسا، ئاندىن اللّٰهُ ئۇنىڭ بۇ جىنايىتىنى يوشۇرسا، ئۇنىڭ ھېسابى اللّٰهُ غادۇر. ئەگەر اللّٰهُ خالىسا ئۇنى كەچۈرىدۇ، خالىسا ئازابلايدۇ» دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان.

﴿ئى پەيغەمبەر! مۆمىن ئاياللار ساڭا كېلىپ﴾ يەنى مۆمىن ئاياللاردىن كىمكى سېنىڭ يېنىغا كېلىپ بۇ شەرتلەر ئاساسىدا ساڭا بەيئەت قىلسا، سەنمۇ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغىن.

﴿اللّٰهُ غَا ھېچ نەرسىنى شىرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا﴾ بۇ ئايەتتىن يات كىشىلەرنىڭ مال - مۈلكىنى ئوغرىلىماسلىق كۆزدە تۇتۇلىدۇ. ئەگەر ئەر كىشى ئايالغا نەپىقىسىنى يېتەرلىك بەرمىسە ئايالى ئۇنىڭ مېلىدىن ئىسراپ قىلمىغان ئاساستا، شۇ جەمئىيەتتىكى نورمال ئايالنىڭ تۇرمۇشىغا قاراپ يېتەرلىك ئېلىپ ئىشلەتسە بولىدۇ. ئۇ ئايالنىڭ ئېرى بۇ ئىشنى بىلمىگەن تەقدىردىمۇ ئۇ ئوغرىلىق گۇناھىغا كىرمەيدۇ. بۇنىڭ دەلىلى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان ئۆتبەنىڭ قىزى ھىندىنىڭ ھەدىسىدۇر، ھىندى: ئى اللّٰهُ نىڭ پەيغەمبىرى! ئەبۇسۇفيان ھەقىقەتەن ناھايىتى بېخىل ئادەم. ئۇ ماڭا مېنىڭ تۇرمۇشىمغا ۋە ئوغلۇمنىڭ تۇرمۇشىغا يەتكۈدەك نەپىقە بەرمەيدۇ. ئەگەر مەن ئۇنىڭغا بىلىندۈرۈمەي ئۇنىڭ مېلىدىن ئېلىۋالسام ماڭا گۇناھ بولامدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ مېلىدىن سىزگە ۋە ئوغلۇڭىزغا يەتكۈدەك ئېلىپ، ئىسراپ قىلماي ئىشلىتىڭ» دېدى.

﴿زىنا قىلماسلىققا﴾ اللّٰهُ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: ﴿زىناغا يېقىنلاشماڭلار، چۈنكى، ئۇ قەبىھ ئىشتۇر، يامان يولدۇر﴾⁽¹⁾ ئىمام ئەھمەد سۈمىرەدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە زىناخورلارنىڭ دوزاخ ئوتىدا قاتتىق ئازاب بىلەن جازالىنىدىغانلىقى بايان قىلىنغان.

ئىمام ئەھمەد ئائىشەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۆتبەنىڭ قىزى پاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىش ئۈچۈن كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالدىن ﴿اللّٰهُ غَا ھېچ نەرسىنى شىرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا...﴾ دېگەن ئايەتتە كۆرسىتىلگەن بويىچە بەيئەت ئالدى. ئۇ ئايال بۇ ئايەتتە كۆرسىتىلگەن بەزى ئىشلاردىن خىجىل بولۇپ قولنى بېشىغا قويۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالنىڭ بۇ ئىشنى كۆرۈپ ھەيران بولدى. شۇنىڭ

(1) سۈرە ئىسرا 32 - ئايەت.

بىلەن ئائىشە ئۇ ئايالغا: ئى ھەمىشەرم! ئايەتتە كۆرسىتىلگەن بويىچە بەيئەت قىلىڭ، اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بىزمۇ شۇ شەرتلەرگە ئاساسەن بەيئەت قىلدۇق، دېدى. ئاندىن ئۇ ئايال: ئۇنداق بولسا بولىدۇ، بەيئەت قىلاي، دېدى ۋە ئايەتتە كۆرسىتىلگەن بويىچە بەيئەت قىلدى.

﴿بالىلىرىنى (جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدەك قىز بالىلىرىنى نۇمۇستىن ياكى كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ) ئۆلتۈرمەسلىكىگە﴾ بۇ ئايەت بالا تۆرەلگەندىن كېيىن ئۇنى ئۆلتۈرۈشنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ئەرەبلەر جاھىلىيەت دەۋرىدە كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېتەتتى. شۇنداقلا ئۇلار قورساقتىكى بالىلىرىنىمۇ ئۆلتۈرۈۋېتەتتى. بەزى نادان ئاياللار يامان ئىشنى ياكى شۇنىڭغا ئۇخشىغان بۇزۇق نىيەتنى كۆزلەپ ئېگىزدىن پەسكە سەكرەشتەك ھەرىكەتلەرنى قىلىپ قورساقدىكى بالىلىرىنى چۈشۈرۈۋېتەتتى.

﴿باشقىلارنىڭ بالىسىنى يالغاندىن ئەرلىرىنىڭ بالىسى قىلىۋالماسلىققا، سەن بۇيرۇغان ياخشى ئىشلاردىن باش تارتىماسلىققا﴾ يەنى سەن توسقان يامان ئىشلارنى قىلماسلىققا بەيئەت قىلسا، يۇقىرىقى شەرتلەر ئاساسىدا ئۇلارغا بەيئەت قىلغىن.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: اللە تائالا بۇ ئايەتتىكى شەرتلەرنى ئاياللارغا شەرت قىلىپ بېكىتتى. مەيىمۇن ئىبنى مەھرام مۇنداق دەيدۇ: اللە تائالا ياخشى ئىشلارنى قىلىشتا پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىشنى بېكىتتى، ياخشى ئىشلارنى قىلىش ئىتائەت ھېسابلىنىدۇ.

ئىبنى زەيد مۇنداق دەيدۇ: اللە تائالا ئىنسانلارنى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇدى. پەيغەمبەر بولسا اللە نىڭ ئىنسانلار ئىچىدىن ئۇلارنىڭ ياخشى ئىش قىلىشتا باشقىلارغا ئۈلگە قىلىنىشى ئۈچۈن تاللىغان كىشىدۇر.

ئىبنى جەرر ئۇمۇمۇ ئەتىيە ئەنسارنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان چاغدا ئۇ بىزگە بۇيرۇغان ياخشى ئىشلارنىڭ بىرى بىز ئاياللارنىڭ ئۈن سىلىپ يىغلىماسلىقى ئىدى. مەلۇم بىر قەبىلىدىن بىر ئايال: پالانى قەبىلىدىكىلەر ماڭا يىغلىشىپ بەرگەن ئىدى. مەن ئۇلارنىڭ ھەققىنى ئادا قىلمىغىچە بەيئەت قىلمايمەن، دېدى. ئاندىن ئۇ ئايال ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇلارغا يىغلىشىپ بەردى. ئاندىن قايتىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى.

ئىمام ئىبنى ئەبۇھاتەم ئۇسەيد ئىبنى ئەبۇئۇسەيدتىن بەيئەت قىلغۇچى ئاياللارنىڭ بىرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز بەيئەت قىلغان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى ياخشى ئىشلارنى قىلىشتىن باش تارتىماسلىققا، يۈزنى تاتلىماسلىققا، چاچلىرىمىزنى يۇلماسلىققا، ياقا يىرتىپ يىغلىماسلىققا ۋە قاغاپ دۇئا قىلماسلىققا ۋەدە ئالدى.

* * * * *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ

الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

ئى مۆمىنلەر! اللە غەزەب قىلغان قەۋمنى دوست تۇتماڭلار، ئۇلار ئاخىرەتنىڭ (ساۋابىدىن) قەبرىلىرىدە ياتقان كۇففارلار ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك ھەقىقەتەن ئۈمىدىنى ئۈزدى (13).

بۈيۈك ۋە يۈكسەك اللە بۇ سۈرىنىڭ بېشىدا كاپىرلارنى دوست تۇتۇشتىن توسقىنىدەك، بۇ سۈرىنىڭ ئاخىرىدىمۇ ئۇلارنى دوست تۇتۇشتىن توسۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! اللە غەزەب قىلغان قەۋمنى

دوست تۇتماڭلار﴾ يەنى يەھۇدىيلار، خرىستىئانلار ۋە باشقا ئالەم غەزەپ قىلغان، ئۆز رەھىمىتىدىن قوغلىغان ئالەم نىڭ لەنتىگە تېگىشلىك بولغان كاپىرلارنى دوست تۇتماڭلار، ئۇلار غالىب ۋە بۈيۈك ئالەم نىڭ ھۆكىمىدە ئاخىرەتنىڭ ساۋابىدىن ۋە نازۇ - نېمەتلىرىدىن ئۈمىدىنى ئۈزگەن تۇرسا، سىلەر ئۇلارنى قانداقمۇ دوست تۇتۇسىلەر!؟

﴿قەبرىلىرىدە ياتقان كۇففارلار ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك﴾ بۇ ئايەت ھەققىدە ئىككى خىل قاراش بار. ئۇنىڭ بىرى: تىرىك ياشاۋاتقان كاپىرلار قەبرىلەردە ياتقان ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىلەن بۇنىڭدىن كېيىن بىر يەرگە جەم بولۇشىدىن ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك دېگەندىن ئىبارەتتۇر. چۈنكى، ئۇلار قىيامەتنىڭ بولىدىغانلىقىغا ئۈمىد ئۈزگەندىن كېيىن تىرىلىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئېتىقادىغا ئاساسەن ئۇلارنىڭ ئۆلگەن تۇغقانلىرىدىن ئۈمىدى تامامەن ئۈزۈلدى. ئىككىنچى قاراش: قەبرىلىرىدە ياتقان كاپىرلار ھەممە ياخشىلىقتىن ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك، دېگەنلىكتىن ئىبارەتتۇر.

ئەمەش مەسرۇقتىن ئىبنى مەسۇتنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: كاپىر ئۆلگەندە ۋە قولىدىن كەتكۈزۈپ قويغان ساۋابىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ۋە ئۇنىڭدىن خەۋەردار بولغان چاغدا ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك، ھەقىقەتەن ئۈمىدىنى ئۈزدى. مۇجاھىد ئىكرىمە، مۇقاتىل، ئىبنى زەيد، كەلبى ۋە مەنسۇر قاتارلىقلارمۇ بۇ ئايەتنى ئىبنى مەسۇدقا ئوخشاش تەپسىر قىلدى. ئىبنى جەبرىمۇ بۇ قاراشنى قوللىدى.

اللە غا شۈكۈرلەر بولسۇن! شۇنىڭ بىلەن سۈرە مۇمتەھىنەنىڭ تەپسىرى تۈگىدى.

